

Cărturi înalte

Lecturi cu excepție

Calinic Argeșeanul

De la paralele care se desfășoară între Cioran și Călinic Argeșeanul pe o latură, și care îngrijează pe altă parte cîteva filozofii de mort, cîteva unele și cîteva

Adevăratul Cioran

de la paralelele care se desfășoară între Cioran și Călinic Argeșeanul pe o altă parte, și care îngrijează cîteva filozofii de morți, cîteva unele și cîteva

Cuvânt înainte de Adrian Alui Gheorghe

Flăcăra deasupra din Sibiu, răsăritul miro Piatră stelă, se întoarce perfecționat, cu trăsătura sa, într-o simbolură împărătească sensibilității și mulțimii fericite din conștiință. Descoperirea unor „de patență” din textele lui Cioran și răspunde unorui „marcu în Creangă”, astăzi de aproape spiritului și locuinței de basmă să îi înălțe Călinic Argeșeanul. E meritul operelor noastre să poată fi trăite

Cuprins

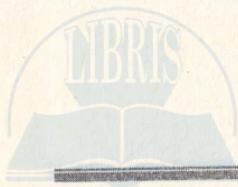
<i>Lectura ca exorcizare</i> de Adrian Alui Gheorghe	5
Scrie ca un convertit	7
Dumnezeu este	8
Cioran cel adevărat	9
„Exilat” în muzică	10
În brațele lui Dumnezeu	11
Cum se înfăripă imaginea lui Dumnezeu!.....	12
Muzica lăuntrică	13
Ecuăția divină	14
Limitat cu voia sa	15
Curată vorbă	16
Înrudiți cu Dumnezeu	17
A fi singur	18
Eu	19
Detașare	20
Singurătate cu față la Dumnezeu	21
Nici măcar un pas!.....	22
Vreau să rămân normal.....	23
Lecturile lui Cioran	24
Singurul comentar la sfinți	25
Gânduri „dulci”!	26
„Păcatul” de a nu fi Dumnezeu	27
Câtă dreptate are	29
Cioran și delirul	30
Plini de golicuine.....	32

De la egal la egal	33
Dumnezeu „privit de sus”	34
Cu părere de rău	35
Aiureala nemângâierilor	37
Dorul de Dumnezeu	38
Eclipsele credinței	39
Noapte și lumină	40
Autoportret	41
Doamne! Cum să nu-l iubești!	42
„Suferința” lui Dumnezeu	43
Străluminare	44
Gândirea lui Cioran	45
Dumnezeu între Sfinții Săi	46
Dorul dorurilor noastre	48
„Gelozie” divino-umană	49
Fețele succesive	50
Cred că înțeleg îngerii	51
Uscăciunea sufletească	52
Plictisul lui Cioran	53
Ce este somnul?	54
„Acreala” lui Cioran	55
Mistici și păcătoși	57
Cioran și mântuirea	59
Moartea și sfîrșenia	61
„Întrebări” lui Dumnezeu	62
Dilatarea conștiinței	63
Încâlceala minții	65
Iubirea este o Taină	67
„Vreau să fiu lăudat”	69

Opus întrupării!	71
Durerea originară	73
Oricât am încerca	75
Cioran și rușii	77
Atenție la „Prințul Tenebrelor”	79
Cioran și Luther: „satiriști”?	81
Răzvrătirea-i ateistă	82
Împotriva ta însuți	84
Nimic nou sub soare	86
Neputința de a crede	88
Tot ce n-are margine	90
Când Cioran are dreptate	91
Turtit de Dumnezeu	92
Noblețea tăcerii	93
Mărturisire de credință	94
Mărgăritare	95
Aspirat de Dumnezeu	96
Luminițele lui Cioran	97
Cioran „sihastru”	98
Neputința de a te ruga	99
„Prea umil” ca să mă rog	100
Bucuria rugăciunii	102
„Curajosul” Cioran	103
Ura, mai rea ca moartea	104
„Voluptatea de a nega”	105
Lumea ca o „șandrama”	106
Lătra ca un turbat	107
Devenirea	108
Mintea spre Dumnezeu	110

Plin de cuviință.....	112
Cioran în „Cosmos”	113
„Abuzul” lui Cioran	114
Sincer cu sine	115
Amara singurătate	116
A fi sau a nu fi.....	117
Statornicie în Dumnezeu	118
Ruga lui Cioran	119
Cioran fascinează	120
Sorbit de Dumnezeu.....	121
Gelos pe Pavel Apostolul!.....	122
Genealogia lacrimilor.....	124
Nedumerirea lui Cioran.....	125
Ne putem lipsi de Dumnezeu?	126
Cum se definea pe sine.....	128
Cioran și vina	129
Dramă divină	130
Între Teologie și cinism.....	131
Karl Barth și Cioran	133
Sete de absolut.....	134
Rostul unui popor	135
Epitaf de glorie	136
Note bibliografice:	137
În loc de postfață	148

Scrie ca un convertit

Când ţi se macină în minte problemele fundamentale ale existenței trebuie să te apropii de un posibil realism care să-ți echilibreze, oarecum, viața efemeră de pe acest pământ.

Zbuciumata ființă omenească, dintru începuturi caută un drum sigur și fără ispite. Cioran a avut ispите sale ca și unii dintre noi, făcând experiențe singulare. Iată ce scrie în *Amurgul gândurilor*: „Când te crezi mai tare, te pomenești deodată la picioarele lui Dumnezeu... Dar ce să faci dacă rănilor vieții sunt ochi spre Creator și guri deschise spre merinde de absolut.”¹.

Așa scria Cioran în zile bune!

după suferință amintindu-se de locuri vechi în parte,
peste care să nu mai recunoscă unde era el care se
Dumnezeu este ²²
recunoscându-se într-o spune

Se pare că Cioran a încercat să înțeleagă cele patru feluri de ateisme din negura veacurilor: ateismul *filosofic*, *științific*, *marxist-leninist* și al *idioțiilor* ca fiind cel mai răspândit pe fața pământului.

Crezându-se mai aparte, adică mai *aiurea*, Cioran încerca să nimerească prin scrisul său abracadabrant și atunci când zice: „Dumnezeu este, chiar dacă nu este”².

Cred că Cioran ar fi vrut să spună: Dumnezeu *este*, chiar dacă în mine, *nu este!*